

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש לעילוי נשמת האשה הכשרה נעימה בת חביבה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

זמני כניסת ויציאת השבת

מוצאי שבת	מוצאי שבת	כניסת השבת	יחוסלים:
8:02	7:26	6:15	יחוסלים:
8:04	7:28	6:30	תל אביב:
8:05	7:28	6:21	חיפה:
8:03	7:27	6:21	באר שבע:

גיליון ראש השנה
גיליון 451 | א' תשרי תשפ"ז

תהילה לדוד

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה
a.tehilaledavid@gmail.com
אתר: WWW.TEHILALEDVID.CO.IL
072-3911999

לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

העלון טעון גינה

מין הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

מה באמת מבקש מאיתנו הקב"ה בראש השנה?

ועוד יסוד גדול וחשוב עלינו לזכור ביום הגדול הזה: המלכת הקב"ה אינה יכולה להיות בשלמות כאשר יש פירוד או מחלוקת בין אדם לחברו. איך נוכל לעמוד בתפילה ולומר "מלך על כל העולם כולו בכבודך", אם אנחנו לא מסוגלים למלוך על המידות שלנו, לסלוח ולמחול זה לזה?

על כן, קודם שיכנס היום הקדוש, חובה קדושה מוטלת על כל אחד ואחד מאיתנו למחול בלב שלם לכל מי שפגע בנו, לבקש סליחה ממי שציערנו אותנו, ולהרבות באהבת חנם ובחסד. כאשר אבינו שבשמיים רואה שבניו מאוחדים, שאין ביניהם טינה ולא קנאה ולא שנאה, הוא אומר: "אלו בניי היקרים? אני מרחם עליהם!". האחדות והאהבה הן המגן הגדול ביותר שלנו ביום הדין, והן הפותחות את כל שערי שמיים לרחמים ולחסדים גלויים.

על כן, אחי ואחיותיי היקרים, נבוא ליום ראש השנה מתוך שמחה של מצווה, מתוך ביטחון גמור בה' יתברך שהוא אב הרחמן, ומתוך קבלה טובה בלב להתחזק בתורה, ביראת שמיים ובמידות טובות.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים, מלך מוחל וסולח, שיקבל את תפילותינו ותקיעותינו ברצון ובחביבה. הקב"ה יכתוב ויחתום אתכם ואת כל בית ישראל בספר החיים והשלום, בספר פרנסה טובה וכלכלה בריאות ולא בצמצום, בריאות איתנה ונהורא מעליא, ותזכו לשנים רבות נעימות וטובות, בני חיי ומוזני ריווחי, ונזכה עוד השנה לגאולה השלימה ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן ואמן. תזכו לשנים רבות נעימות וטובות!

בסיעתא דשמיא, הנה אנו עומדים ממש על מפתנו של יום הדין הגדול והקדוש, יום ראש השנה. יום שבו כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, וגזירות שנה שלימה נחתכות ונכתבות בשמיים.

והנה כשאנו ניגשים ליום הנשגב הזה, הלב לפעמים מתמלא יראה ופחד. אדם שואל את עצמו: "איך אעמוד לפני מלך מלכי המלכים? במה אבוא לפניי אחרי כל מה שעברתי וכל מה שעשיתי השנה?". אבל דעו לכם, אחי ורעי היקרים, שעיקרו של יום ראש השנה אינו יום של עצבות או דאגה, חלילה. ראש השנה הוא יום של שמחה ורוממות - יום שבו אנו ממליכים את ה' יתברך על כל העולם כולו.

אמרו חז"ל, אמר הקב"ה: "אמרו לפניי בראש השנה מלכויות כדי שתמליכוני עליכם, ובמה? בשופר!".

ומהו קול השופר? אם נתבונן היטב, השופר אינו כלי זמר משוכלל שיש בו צלילים ערבים ומתוחכמים, אלא השופר מפיק קול פשוט. קול של זעקה, קול של אנחה ויבבה ממעמקי הלב. כשאדם תוקע בשופר, הוא כביכול אומר לקב"ה: "ריבונו של עולם, אין לי מילים, תמו כל המילים והדיבורים, תמו כל התירוצים וההחממות. אני מביא לפניך את הלב השבור שלי, את הזעקה הפשוטה של הנשמה שלי שמשתוקקת להתקרב אליך, לאביה שבשמים".

והקב"ה, ברחמיו המרובים, כשהוא שומע את תקיעת השופר הפשוטה הזו של עמו ישראל, הוא עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים. הקב"ה מוחל וסולח, ומקבל את תשובתנו ואת תפילותינו באהבה גדולה.

2 טעם ההלכה
הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

2 חיים כהלכה
הרב בנימין חותה

3 דרכי מין
מין הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

3 קול סיני
הרה"ג יעקב סיני שליט"א

4 שלום בית
הרב ישועה עטיה שליט"א

7 איכות חיים
הרב יצחק פנור

7 לשם שינוי
עצ סיבוי

8 פינת הבריאות
הרב ד"ר אור בן עזיאל שליט"א

10 עם סגולה
המקובל הרב יוסף בן שמואל שליט"א

13 סיפור לשבת

פרשת וידא | ל' חשוון | 31.10

מלון ניר עציון

השבת תלוזה ע"י הפייטן יחיאל צפדיה

בהשתתפות הרב מרדכי לוי שליט"א

לפרטים והרשמה מחלקת נופשים: 072-3912999

בהשתתפות משמח הלבבות הרב שמעון פרץ שליט"א

שבת וינפוש

כשראש השנה חל בשבת

מהו סדר התפילות, הקריאה וההבדלה? ההלכות המעשיות לראש השנה שחל בשבת.

הזכרון, אומרו שם ואחר כך חוזר קדשנו במצותיך וחיותם. ואם שכח לגמרי לומר ותודיענו, ונזכר רק לאחר שסיים תפלתו, אין צריך לחזור, כיון שעתיד לומר הבדלה על הכוס. וכמו שפסק מרן. ואם שכח וטעם לפני הקידוש וההבדלה, צריך לחזור ולהתפלל, ובתפלתו יאמר "ותודיענו".

ה. ביום השני מתפללים כמו ביום הראשון, וקורין מ"והאלהים נסה את אברהם", עד סוף הסדרה. והמפטיר קורא כמו אתמול. וההפטר בירמיה, כה אמר ה' מצא חן במדבר, עד הבן יקיר לי אפרים. ו. במוצאי ראש השנה מבדילין כמו במוצ"ש, אלא שאין מברכים על הבשמים ועל האש.

שהחיינו, אף על פי שעבר על גזירת חז"ל שגזרו שמא יעבירו ד' אמות ברשות הרבים, מכל מקום עשה קצת מצוה, ואין ברכותיו לבטלה, כיון דמדאורייתא מצוה לתקוע בשופר אפילו חל ראש השנה בשבת, הילכך לא יברך שהחיינו ביום השני של ראש השנה בעת שיתקע בשופר.

ד. בליל שני של ראש השנה מתחילים תפלת ערבית בפיוט "חון תחון" ומתפללים כמו בלילה הראשונה. ואם חל במוצאי שבת, אומר בתפלה (אחר ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת), "ותודיענו". ואף על פי שעדיין לא בירך בורא מאורי האש מותר לו להתפלל מתוך הסידור. וכן פשט המנהג. ואם שכח לאומרו במקומו ונזכר קודם שחתם בא"י מקדש ישראל ויום

א. ראש השנה שחל בשבת אומרים צדקתך במנחה. ויש נוהגים שלא לאמרו. ונהרא נהרא ופשטיה. אך מנהגינו כמו שכתב מרן בשלחן ערוך לומר צדקתך. ולפי מנהגינו שאומרים גם אבינו מלכנו, יאמרו תחלה אבינו מלכנו ואחר כך צדקתך.

ב. ראש השנה שחל בשבת אסור לתקוע בו, שמא יוציא השופר מרשות היחיד לרשות הרבים. וביום השני של ראש השנה תוקעים בשופר ומברכים לשמוע קול שופר וברכת שהחיינו. ואם יש מקומות שנהגו לתקוע בשופר ביחידות בראש השנה שחל בשבת, יש לבטל מנהגם.

ג. מי שעבר ותקע בשופר ביום א' דראש השנה שחל בשבת, וברך עליו גם ברכת

חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

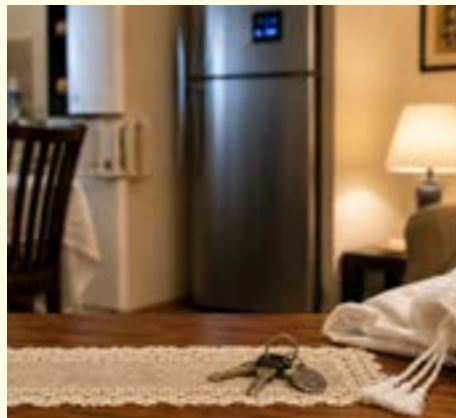
מוקצה שמפריע בשבת

האם מותר להשאירו מראש?

יותר משלשה ימים לפני השבת אפילו שיש חשש לחילול שבת באופן מסויים. וכיון שדומה הדבר לזה פסקנו שם שאין חובה לנתק המנורה וכשישכח יתנהג על פי כללי ההלכה, ואין גוזרים גזירות חדשות מדעתנו. ונלענ"ד לגבינו מכמה טעמים נראה שאין חשש בזה, א' אם לגבי הפלגה התירו להיכנס למצב שודאי יהיה חילול שבת קל וחומר כאן שאין במקרה זה כלל חילול שבת שהרי כלי שמלאכתו לאיסור מותר בטלטול לצורך גופו ומקומו.

ב' אם היה איסור בזה אז לכאורה יש חובה להסיר לפני שבת את כל המוקצה שמונח בשולחן וכדומה וזה לא מצינו ולא ראינו והמשאיר דבר על השלחן דומה ממש למניח בכוונה ולכן נראה שאין חשש בזה כלל.

להיכנס לבית החולים לפני הלידה ומה שאחר כך התינוק יהיה במקום שיש טומאת מת מותר שזה בגדר ספק פיקוח נפש שמותר בטיפול וכדומה, וכדינא שמותר לצאת לדרך

שאלה: האם מותר להניח מוקצה מראש לפני שבת ויטלטלוהו בשבת כגון כלי שמלאכתו לאיסור לצורך גופו או מקומו.

תשובה: מותר הדבר ואין בזה חשש כלל.

ביאורים: עיין באליבא דהלכתא לגבי אם חובה לנתק המנורה מהמקרה בכל השבוע באדם ששוכח לנתק אותה לפני שבת והעלינו להלכה שאין חובה לכבות המנורה לצמיתות שמצינו בכמה מקומות שהתירו לעשות דבר בזמן המותר אף שאחר כך יכול להגיע לזמן שאסור שכתב הב"ב בס' רמח"ב בשם הריב"ש בס' קא' שהיוצא להפלגה שצריך שיהיה שלשה ימים קודם השבת כדי שלא יהא נראה כמתנה לחלל את השבת.

ולאו דוקא בדבר שלא יהיה ניכר התירו הדבר שמצינו בדברי שו"ת שבה"ל ח"ב סי' רה' שהתיר לאשת כהן המעוברת בזכר ודאי,

יש לכם שמחה בקרוב? זריג? גלגל? זכר? מזה?

זוהי ההזדמנות שלכם להודות להקב"ה ביום שמחתכם

ע"י "סעודת עניים"

שזה מנהג ישראל לערוך ביום השמחה סעודה מיוחדת לעניים וכך להודות לה' יתברך על כל חסדיו עמנו!

ארגון תהילה לדוד יארגן סעודות עניים ביום המאושר בחייכם.

לפרטים:

072-391 1999

"אתה משמח את שלי"
אני משמח את שלך

ראש השנה בשבת

מקלחת, הבדלה, ואיך מחממים את האוכל?

קשה לי בלי להתקלח יומיים רצופים... יש פתרון?

רחיצה של כל הגוף בשבת במים חמים או פושרים, אסורה כמו בכל שבת. מותר רק לרחוץ פניו ורגליו (פחות מרוב הגוף) במים חמים של דוד שמש, או את כל הגוף במים קרים. ביום השני של ראש השנה, שהוא יום טוב, מותר לרחוץ את כל הגוף במים חמים של דוד שמש, ודווקא במקלחת פרטית בבית ולא בבית המרחץ, כמו במקלחות של המקוואות.

מותר ביום הראשון של ראש השנה לשטוף כלים בשביל הסעודה בלילה השני?

אסור לעשות פעולות הכנה ביום הראשון לכבוד היום השני של ראש השנה. לכן אסור לשטוף כלים, אלא אם כן קשה לסבול את חוסר הניקיון, שאז יש בשטיפתם תועלת והנאה מידית. כמו כן, אסור להכין סלטים ולערוך את השולחן עד זמן צאת הכוכבים, ורק אחרי תפילת ערבית או אמירת "ברוך המבדיל בין קודש לקודש". אם בני הבית מרובים ונדרש זמן ממושך לערוך את הסעודה, אפשר להקל ולהתחיל בהכנות כבר משקיעת החמה.

האם יש פתרון לחימום האוכל עבור הסעודה בלילה השני?

אסור להניח את האוכל על הפלטה לפני צאת הכוכבים, ואפילו תבשיל יבש כיון שיש בזה איסור הכנה. אם יש חשש שהאוכל לא יספיק להתחמם עד הסעודה, הפתרון הוא לחבר את הפלטה לשעון שבת מערב החג, ולכוון את השעון שהפלטה תכבה בשעה מסוימת ותדלק כעבור שעה. בזמן שהיא כבויה, אפשר להניח עליה את התבשילים אפילו תוך כדי השבת.

מהו סדר הקידוש השנה בלילה השני של ראש השנה?

כיון שהלילה השני חל במוצאי שבת, סדר הקידוש הוא יקנה"ז: יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן. ברכת 'הגפן' על היין, ברכת הקידוש 'מקדש ישראל ויום הזכרון', ברכת 'בורא מאורי האש' על הנר, ואז אומר את ברכת ההבדלה וחותרם בה 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש', מברך 'שהחיינו' וטועם מהיין.

על איזה נר אנחנו מברכים 'בורא מאורי האש' במוצאי שבת?

אפשר לברך על נרות יום טוב שהאשה הדליקה לפני הקידוש (אחרי צאת הכוכבים), ואפשר לברך גם על הנר נשמה שהדלקנו מערב שבת, במידה והאש גלויה ואינה בתוך זכוכית. כמובן שאפשר לקחת אש מהנר נשמה וממנו להדליק את הנר של ההבדלה. אסור לכבות את הנר, לכן יש להיערך ולהדליק נר שיכול להישאר דולק.

ארבעים דקות ששינו חיים חיבוק ועצה שהצמיחו אברך בן תורה

סיפר ת"ח אחד שהיה מלמד בסניף של ישיבת אור החיים בארמון הנציב, שיום אחד הגיע אליהם בחור מאילת ללמוד בישיבה, והבחור נתקל בקשיים גדולים בפרט בלימוד הגמרא, והוא פנה לרבו וביקש עזרה לנפשו, הרב השקיע מאמץ לעודדו ונתן לו עיצה ותמיכה איך להתמודד בלימוד הגמרא, אך כל נסיונותיו לעזור לאותו הבחור עלו בתוהו. יום אחד אמר לו הבחור, כבוד הרב אנא קח אותי למרן הרב עובדיה, הרב הסביר לו כי מרן שקוד וספון באוהלה של תורה ואין לו זמן לטפל בענינים מעין אלו (ובפרט עתה לעת זקנותו), וכך ניסה להורידו מהעץ שעליו טיפס. אולם נסיונות הרב עלו בתוהו והבחור אמר "הרב, או שתקח אותי למרן או שאני חוזר לאילת", הסביר לו הרב שוב ושוב כי הדבר בלתי אפשרי.

הלה החליט בנפשו "אם אין אני לי מי לי" ומיד קיבל את החלטה לנסוע לביתו של מרן, הוא הגיע אל הבית, היה זה בשעות בוקר שהן שעות שהרב היה מסתגר וכותב ולא מקבל שום קהל, והחל לדפוק בדלת וכך דפק ודפק ואין עונה,

עד שפתאום פרץ בבכי נוראי, ומהמסכים של המצלמות שהיו בבית, ראה אחד השמשים כי הבחור הנ"ל בוכה, מיד נגש ופתח לו את הדלת, סיפר לו הבחור את הקורות אותו, ואמר "או שאני נכנס עכשיו לרב או שאני חוזר לאילת" השמש ששמע כך נבהל מאוד, ואמר כי הוא ילך לשאול את פי הרב מה לעשות, הרב ביקש להכניס את הבחור, הבחור נכנס וקיבלו מרן בחיבה יתירה ושאל במה אוכל לעזור לך, הבחור סיפר את הקושי העצום שיש לו בלימוד הגמרא, הרב מיד קם והביא גמרא מסכת ברכות והתחיל ללמוד איתו כמה אגדות מדברי הגמרא במשך כארבעים דקות, והיו הדברים שמחים כנתינתם מסיני, ואח"כ שאלו הרב נו איך היה? השיבו הבחור היה נפלא ביותר, אמר לו הרב מעתה במשך שלשה חודשים תשב ותלמד אגדות הש"ס כמו עין יעקב וכיוצ"ב, ורק לאחר מכן תתחיל בלימוד הגמרא, וחיבקו ליטפו ועודדו ואמר לו "מעתה אתה כמו בן שלי אם יהיה בעיה תבוא אצלי ואני אשתדל לעזור לך".

הבחור לא ידע את נפשו מרוב שמחה, וברגשי גיל חזר לשיבה וסיפר לרבו את כל הקורות אותו, ויהי בעיני רבו לפלא.

ואחר תקופת מה היה לו משבר נוסף בענין אחר והוא מיד ניגש למרן ע"ה, ומרן שוב קבלו בחיבה ותמך בו והשיב את נפשו עד כי עלה ונתעלה, וזכה להתחתן וכיום הוא אברך בן תורה מן השורה הראשונה.

הצטרפתי ונושעתי

כי אין לך חביב אצל הקב"ה
כמזכה הרבים.

הצטרפו גם אתם לנבחרת
מזכי הרבים של תהילה לדוד.

וחלקו עלונים באזור מגוריהם
072-3911999

מתנה!

קבלו מאיתנו
את יין הסימים
של מרן הרב קנייבסקי זצוק"ל

מדוע צמים בצום גדליה?

המנהיג, הקנוניה והרצח ששינה את גורל שארית יהודה

ענייני היהודים בלבד וסר למשמעתו של פחת שומרון.

ישמעאל בן נתניה, מזרע המלוכה, שככל הנראה השתייך למשפחת המלוכה של בית דוד, רקם קנוניה עם בעלים מלך עמון לרציחת גדליה.

רצח גדליהו בן אחיקם הביא להתפוררות נוספת בחברה היהודית ביהודה. בתקופה זו היגרו רבים מבני יהודה למצרים ולארצות אחרות. רצח זה נחשב לאסון היסטורי בהיסטוריה היהודית ולסוף תקופת הבית הראשון, ויום ג' בתשרי הוא מאז יום תענית לדורות. גם אלו שסברו כי נרצח בא' בתשרי, מסבירים כי קובעי הצום דחוהו לג' בתשרי, כיוון שאין לצום בראש השנה, שהוא יום חג. חז"ל ראו בגדליה אדם צדיק, אבל ביקרו אותו על שלא שעה לאזהרתו של יוחנן בן קרח מפני ישמעאל בן נתניה.

למחרת היום. אחרון מלכי יהודה, צדקיהו המלך נמלט לערבות יריחו, אך נתפס שם על ידי הבבלים והוגלה לבבל. הבבלים החריבו כליל את ירושלים, והגלו את אצולת העם לבבל, ביהודה נותרו ששת אלפים איש מדלת העם, אשר היו עובדי האדמה כורמים ויובלים, על מנת לספק מזון לאנשי הצבא ולפקידות הבבלית שהושארה ביהודה.

מלך בבל מינה לאוכלוסייה זו נציב יהודי, הוא גדליהו בן אחיקם, גדליהו בן אחיקם היה מחשובי ירושלים, ומשפחתו מילאה תפקידים נכבדים בימי המלך יאשיהו ובניו ממינויו של גדליהו למושל. גדליהו קבע את מושבו במצפה אשר בארץ בנימין. גדליהו קרא לאוכלוסייה שנותרה ביהודה, ולתושביה שברחו לארצות שכנות מפני הבבלים, לחזור ולהתיישב בערי בנימין. גדליה מונה לייצג את

גדליהו בן-אחיקם היה נציב יהודי שמונה על ידי הבבלים כמנהיג תושבי יהודה בתאריך י' באב, לאחר שנחרב בית המקדש הראשון. גדליהו נרצח בידי ישמעאל בן נתניה פחות מחודשיים מאז מונה לתפקידו; יש האומרים שנרצח בא' בתשרי, ויש אומרים בג' בתשרי. בעקבות הירצחו, ברחו תושבים רבים מיהודה למצרים, ולפי מקורות פסק אז כליל היישוב היהודי בארץ עד לשיבת ציון לזכרו, ולאות אבלות על הירצחו המסמל את חורבנו המוחלט של היישוב היהודי בארץ ישראל בתקופת בית המקדש הראשון, מציינים את צום גדליה, בג' בתשרי.

בשנת ג'של"ח, 422 לפנה"ס בא נבוכדנאצר השני מלך בבל בראש צבאו אל ירושלים ולאחר מצור ממושך נפרצה חומת העיר. כעבור שבועות אחדים, בתשעה באב, נכבשה העיר ובית המקדש הראשון נשרף ונחרב

שלום בית

הרב ישועה עטייה - יועץ זוגי

מי המלך בבית? הסוד לזוגיות של ויתור, כבוד ואהבה

זכו, שכינה ביניהם. וכששכינה שורה בבית, וכשבני הזוג מודעים לכך שהמלך נוכח בביתם, הם נוהרים במשנה זהירות בלשונם ובמעשיהם. הכל נראה אחרת: הדיבור, היחס, ההתנהגות, הכבוד. גם בזמן של חילוקי דעות וויכוחים מתנהגים אחרת: יותר בסבלנות, יותר בהתחשבות, יותר בהבנה. יש יותר ויתור. נתינה, הקשבה ואהבה.

ערב ראש השנה נישא תפילה מעומק הלב: ריבוננו של עולם, מלוך על הבית שלי. מלוך על הדיבור שלי. מלוך על התגובות שלי. מלוך על הזוגיות שלי. מלוך על ההחלטות שלי. עשה שהבית שלי לא יתנהל לפי הרצון הפרטי שלי, אלא לפי רצונך.

"בכל דרכיך דעהו!" (משלי ג', ו') לא רק בבית הכנסת, לא רק בשעת התפילה, אלא בכל דרכיך, בכל רגע נתון, על היהודי לעבוד ולהמליך את ה'. כשאדם חי כך, הוא משתחרר מהצורך להילחם כל הזמן על השליטה, להוכיח שהוא צודק, או לדרוש שכל דבר יתנהל דווקא לפי רצונו ודעתו. הוא יודע באמת: הקב"ה הוא המלך והוא מנהל לי את הבית ואת החיים!

יש בדיחה שאומרת רווק חי כמו מלך, חתן דומה למלך, נשוי הוא מלווה מלכה... בבדיחה זו טמון מסר חשוב: הבעל אינו צריך להיות המלך בבית, גם האישה אינה צריכה להיות המלכה בבית. המלך הוא אחד ויחיד: הקב"ה. הבעל והאישה הם שני שותפים העומדים ביחד לפני אותו מלך, עובדים את אותו מלך, ומבקשים לבנות את ביתם לפי רצונו יתברך. כאשר ה' יתברך הוא אכן המלך של הבית, אזי השכינה שורה בבית, וכנאמר: איש ואשה

בראש השנה אנו עומדים לפני הקב"ה ומכריזים ברוב עם: "ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד". אנו ממליכים את הקב"ה על כל העולם כולו ומבקשים שכל הבריאה תכיר במלכותו, שכל העולם יתנהל על פי רצונו, וששמו יתגדל ויתקדש בעולם.

אך המלכת הקב"ה אינה מסתיימת בבית הכנסת, בתפילה ובעולם כולו. עלינו להמליך אותו גם ובעיקר בבית, בחיים האישיים שלנו. עלינו לקבל על עצמנו עול מלכות שמים ולהמליך אותו בחיי היומיום, בדיבור, בהתנהלות, בקבלת החלטות, בקשר הזוגי, בחינוך הילדים, ועוד.

בית יהודי אמיתי הוא בית שמתנהל על פי רצון ה'! בכל צעד וצעד בחיים על האדם לעצור ולשאול את עצמו: מה ה' רוצה ממני עכשיו? איך נכון לדבר? איך נכון להגיב בשעת ויכוח? האם עכשיו עלי להתעקש או לוותר? האם עכשיו עלי לענות או לשתוק? מה נכון לעשות על פי רצון ה'?

לייעוץ טלפוני או הזמנת ספרים של
הרב ישועה עטייה, חייגו: 072 3911999

רוצים לקבל את העלון
של תהילה לדוד
ישירות אליכם?

שלחו את החילים 'עלון תהילה לדוד'
למיל' a.tehilafedavid@gmail.com

וקבלו את העלון
ישירות אליכם בכל שבוע!

הצטרפו ותהנו מעלוני תהילה לדוד עם תוכן עשיר, מחזק ומרתק בכל שבוע

בזכות מצווה אחת.

לפני שמבקשים על עצמנו - מוסיפים טהרה לישראל.

בימים שבהם כולנו עומדים בתפילה ומבקשים לזכות בדין, זו ההזדמנות להוסיף עוד מעשה טהור אחד, ולהיות שותפים בשיפוץ מקווה טהרה שישרת משפחות רבות לאורך שנים.

לפרטים והשתתפות
חייגו: *2016

וגילו ברעדה

האם יש דרך פשוטה להכיל את הדריכות והמתח יחד עם שמחה עצומה ביום הדין?

הישועה של עם ישראל הייתה דווקא מחמת חוסר האונים המוחלט שהיו שרויים בו, ותחושה זו של מבוכה שלא ידעו לאן להשים את פניהם אם לתוך המים שלא נגמרים או אל המצרים שחיכו לטרפם, דווקא חרדה זו היא שהביאה אותם להרגשה שאין להם לסמוך אלא על ה', ולכן שעטו לים על פי הציזיוי וזה מה שהביא בסופו של דבר לקריעת הים.

וכך זה גם אצלנו. יראת הדין של ראש השנה, דווקא היא זו שאמורה להוביל אותי לחיזוק האמונה וההמלכה של הקב"ה, בדיוק כמו שהיה במצרים. ועצם התחושה הזו שאני מרגיש שאני רק בידיו של המלך הגדול כחומר ביד היוצר ממש, היא היא עצמה הגורמת לנס שאליו אנו מייחלים. כלומר, זה חייב לעבוד ביחד. יראת הדין, וממילא תחושת הביטול הגמור כלפי הבורא והמלכות עליו, וממילא "יודעין שהקב"ה יעשה להן ניסים".

ועכשיו זה ברור. תחושה של עוד איזה חג? ממש לא, אפילו הלל לא אומרים. הרגשה של דריכות ויראה? בהחלט כן. תחושת עצבות וכדוד? הס מלהזכיר. תחושה שאין על מי לסמוך אלא על אבינו מלכנו? בהחלט כן. כל השלבים הללו הם עצמן הגורמים שהקב"ה יעשה נס לעם ישראל, אבל כולם חייבים להיות. אי אפשר לדלג לא על היראה והפחד, גם לא על השמחה והגילה - "וגילו ברעדה".

ומעתה, דעת לנבון נקל, שרק פחד הדין שיקרב אותי לבורא יש לו מקום. פחד שרק יגרום לי עצבות וכאון, לא בבית ספרנו. הגדרה מדהימה שמעתי מאדם מדהים: רק פחד של "ממך אליך אברח" יש לו מקום ביהדות. ולעומתו פחד שהוא "ממך" בלי "אליך", פירושו רק בריחה מה' בלבד, ולזה אין מקום כלל ביהדות, ודאי לא ביום הזיכרון הקדוש... שנה מתוקה לכל בית ישראל.

מטעמים, ומבחר מוצרים שיפארו את שלחן החג. ומאיך אם נכנס לבית הכנסת, נגלה לא מעט אנשים שלא מצליחים לעצור את סכר דמעותיהן כדי לזכות לשנה טובה ומתוקה יותר.

ג. ומעל הכל, הסתירה בעולם הרגשות שלנו. האם ישנה בכלל אפשרות כזו בנפש שלנו להכיל דריכות ומתח נורא באשר הוא יודע שגורלו וגורל כל משפחתו וילדיו המתוקים, תלוי ועומד ברגעים אלה על כף המאזניים, ברוח ובגשם, וביחד עם זה לשמוח? איך אמורים לשלב בין השנים, אם בכלל.

והאמת שהחלק האחרון הוא הקריטי. כי על סתירות וקושיות ברמת הידע התורני אפשר למצוא תירוצים, ובשפע. כמו בכל הסוגיות בהלכה ובאגדה, גם כאן יש תירוצים לרוב. אבל הקושי העצום הוא לחוות ולהרגיש באמת את שני הדברים יחד, משימה זו - כך מסתבר - קצת קשה מיד.

הפתח לכל זה נמצא בדברי הירושלמי (ראש השנה פ"א ה"ג) "בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחין זקנם ואוכלין ושותין ושמים יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים".

אמנם, אם יודעים ובטוחים שיעשה להם נס, אז מדוע באמת לא אומרים הלל בראש השנה? ולמה צריכים להיות יראים וחרדים מהדין שביום ראש השנה? ובכלל, ממתן שמענו שאפשר לסמוך על הנס?

ובכן, מקום נוסף בו ראינו שעם ישראל היה בחרדה גדולה וסמך על הנס, ודווקא בזכות זה נעשה הנס, הוא קריעת ים סוף. גם שם כל

אין ספר שתפתחו על ראש השנה שלא פותח או על כל פנים עוסק בשאלת המרכזית של מהות היום, האם הוא יום של פחד יראה וחרדה, או של שמחה וגיל ורנן. על פניו, ישנם כמה וכמה סתירות ממש חזקות וגלויות בעניין, בכל המישורים.

א. ברמת הידע והמקורות התורניים. כאשר מצד אחד כתוב בגמ' שלא אומרים הלל ביום ראש השנה בגלל שספרי חיים ומתים פתוחים ביום הזה לפני בורא עולם. ויש גם שיטות בהלכה שהתירו לצום ביום ראש השנה כדי לזכות בדין (אמנם להלכה לא נפסק כן, עי' שו"ע תקצז, א) מה שאסור בהחלט בשאר החגים. וגם לגבי האכילה בראש השנה כתוב בשו"ע שלא יפריז מידי שלא יבוא להקל ראשו. וגם בנוסחאות התפילה והפיוטים מודגש לא מעט העניין של חרדת ואימת היום. כמו "ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב וכו'". או הפיוט הידוע ונתנה תוקף קדושת היום וכו'.

ומאיך, לא מעט מקורות על הצורך לשמוח ביום זה. ומברכים עליו שהחינו כבכל הימים הטובים, וכאמור נפסק שאין לצום ביום ר"ה. והמקור הידוע והמפורסם לזה שצריכים לשמוח ביום ר"ה הוא הפסוק בספר נחמיה פרק ח': וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לְכוּ אֲכִלּוּ מִשְׁמֵנֵינוּ וְשִׁתּוּ מִמֵּיתָקֵינוּ וְשִׁלְחוּ מְנוּחָה לְאֶיִן נִכְיִין לִי כִּי־קִדְוֶה הַיּוֹם לְאֶדְנֵינוּ וְאַל־תִּעְצְבוּ כִּי־חִדְוִיתָ ה' הֵיאָ מֵעַדְכֶם: בפסוק זה מצוים נחמיה ועזרא הסופר את העם - שהחלו לבכות מחמת אימת הדין של יום ראש השנה, ואף רצו להתענות - לבל יתענו ולבל יבכו "כי חדות ה' היא מעוזכם".

ב. וגם במציאות בשטח; מצד אחד אם נלך לסופר מרקט בערב החג נראה את כולם מתכוננים לחג עם בשר ודגים ומיני

תורמים ונופשים

נופש זוגי חינוך עם תחילת ארוז

אתם תורמים מכספי מעשרות עבור בניית מקוואות

290 ₪ למשך 18 חודשים

ומקבלים נופש זוגי במתנה! (שישי-שבת)

נופש מאורגן עם תכנית מלאה, רבנים ופייטנים מהשורה הראשונה.

התקשרו עכשיו: 072-3911999

הוא רק אמר לו משפט אחד לעולם לא נדע כמה השפעתו

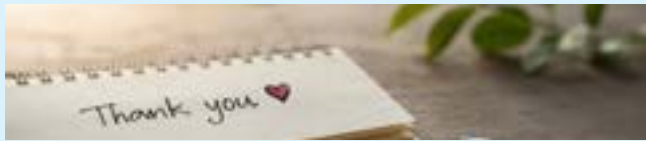
"התקשרתי כדי להגיד לך תודה", אלו היו המילים הראשונות שהמורה למדעים

אלברט סידלקי מבית הספר התיכון מניו ג'רזי שמע. "מי מדבר?", הוא שאל.

מאחורי הקו היה תלמיד לשעבר שלו בשם 'לי בואנו' שלמד אצלו לפני 40 שנה. כתלמיד בחטיבת הביניים בשנות השמונים, לי בואנו נשאר אחר הלימודים כדי לסיים ניתוח בצפרדע, שניתן לכיתה כחלק מהמשימות לשיעור ביולוגיה. לי הצעיר השקיע מאד, התאמץ מאד, ואז המורה סידלקי ניגש אליו ואמר: "יש לך ידיים טובות, ידיים של מנתח. אתה בחור פיקח, ואתה יכול להיות מנתח מוח אם תרצה".

"הייתי אז רק בן 13", הזכיר לו התלמיד, "אבל המילים שלך שינו את חיי. באותו רגע החלטתי שזה מה שאני רוצה להיות - מנתח מוח. ואכן, כיום אני כזה, וכל זה, הרבה בזכותך!".

הוא שיתף שלאחרונה הוא ניתח, במסגרת עבודתו, את אחד השופטים החשובים במדינה, וכשזה התעורר מהניתוח בריא ושלם - הוא היה אסיר תודה. "הוא פנה אלי ואמר: 'אתה דמות מעוררת השראה, ואני מודה לך. אתה רופא מדהים, ואני לא יודע מי הייתה הדמות מעוררת ההשראה בחיים שלך, אבל

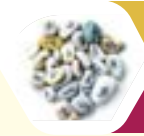

מה שבטוח הוא, שאתה חייב לה תודה ענקית ממני". אלברט המורה החל לבכות, ושיתף: "עד שהתקשרת, במידה מסוימת היו פעמים שהתביישתי להגיד שאני מורה, לחלק מהאנשים. גרמת לי להרגיש גאה וחשוב, ועל כך אני רוצה להודות לך", סיים המורה בדמעות.

עם סיומה של השנה, ותחילה של שנת הלימודים, הבה נבין עד כמה אנחנו משפיעים ומושפעים זה מזה וזה על זה. הפרשה מתחילה במילים "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם...". כולנו יחד, בעוד שבוע, נתייצב לפני הקב"ה, ביום ראש השנה. הבה ונחשוב לעצמנו, למי אנו חייבים הכרת הטוב? מי עזר לנו להגיע לאן שהגענו? ואיך אנו יכולים לעזור למישהו אחר, להגיע לאן שהוא מסוגל להגיע?

הצלחה הינה רכב שנע על גלגלים של עבודה קשה, אך המסע אינו אפשרי בלי הדלק של עידוד, אמונה ותמיכה.

**מתוך ספרו החדש של הרב פנגר - לגימות של השראה
ניתן להשיג את הספר אצלינו: 2016***

יש לכם את האות פ' בשם? שימו לב למה שיוצא לכם מהפה!

כל מי שיש בשמו את האות פ', צריך הוא לדעת שכל ענייניו תלויים בפה שלו, שהאות פ' היא מלשון פה.

כמו שכתוב בספר קבלה קדום הנקרא "מגן דוד": "דע אתה המעיין כי כל מקום שנאמר בפסוק 'פה' הוא רמז לאות פ', כלומר בכל פסוק שאתה רואה שמדובר על פה האדם כמו הפסוק 'מי שם פה לאדם' דע שרמזו לאות פ', וכאילו כתוב 'מי שם פ' לאדם'.

וזהו סוד גדול, שכל מי שיש לו את האות פ' בשמו, כל ענייניו תלויים בפה, כמו שאמר שלמה המלך: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו", זאת אומרת שהכל תלוי בפה שלו, עד כדי כך שאפילו הפרנסה שלו וכל ענייניו תלויים בפה שלו, כמו שכתוב "מוות וחיים ביד הלשון".

וכמו שכתוב בספרים הקדושים על האות האות פ': "וכח האות (פ') להיות דבוקה תוך שלום, ומיוחדת בפאר ומקבלת פרנסה ואור גדול משם, ומהם שמחה ותענוג בעולמו": שכאשר הפה שלו דבוק בדיבורים של שלום, ולא של פירוד כמו לשון הרע ורכילות וכדומה, אז נפשו מיוחדת ודבוקה בפאר, ומקבל הוא פרנסה ואור גדול, ואז נפשו בשמחה ובתענוג בחייו.

ולא רק לשמור פיו מלשון הרע כי בזה מתגלה עומק הרע שבנפשו, כי הדבור ענינו גילוי, אלא לשמור גם את פיו מדברי קללות ודברי זימה.

שכידוע שהאות פ' בקבלה, היא ספירת המלכות, שהיא בחינת השכינה, ולכן מי שיש לו את האות פ' בשמו

צריך להיות נקי בדברים שהוא מדבר, ובהוא הוא זוכה גם לפרנסה וגם לאור גדול גם חכמתו תתפשט לכל העולמות וגם להרבה עניינים שיחפץ.

זהו סוד גדול מה שכתוב שממשלתה של האות פ' היא בכוכב בצדק, כמו שכתוב שם פ'. בשעת צדק ממשלתה" וכן מובא שם על מה כוכב צדק ממונה "צדק ממונה על חיים ושלום וטובה על השלווה והשקט והגילה והשיחה והעליזות והעושר והכבוד והגדולה והמלכות".

כלומר שלכל אלו זוכה מי שיש לו את האות פ' בשמו וניזוהר בלשונו, שזוכה הוא לחיים ושלום וטובה ושלווה ושקט וגילה ולהיות בעל שיחה ועליזות ועושר וכבוד וגדולה ומלכות.

תהילה לדוד מזמינה אתכם ל-5 ימים קסומים בצפון איטליה, עם נופים עוצרי נשימה, אנגנים מרהיבים, עיירות ציוריות, אטרקציות, שופינג ואוכל כשר - והכול באווירה יהודית מוקפדת.

ונציה | מילאנו | אגם קומו | אגם גארדה | ליגנזה סל גארדה | ורי חרולומיטיים

**מחיר מיוחד:
בהרשמה מוקדמת**

המחיר מכלל: טיסות - מלון - חצי פנסיון כשר - אטרקציות - ואנחנו לכל הפרטים הקטנים כדי שאתם תוכלו פשוט להגיע וליהנות מחזויה מושלמת

לפרטים: 072-3912999

כשרות מוודקות
צפון איטליה
אנשים ונצרות

25-29.10 | ראשון - חמישי

חם בחוץ, נזהרים בפנים

מדוע בקיץ עולה החשש לנגיעות, ואיך אחסון נכון יכול לעשות את ההבדל?

ומוצל ולא בקרבת התנור או הגז, עדיף במקרר, כך יחזיקו מעמד זמן ארוך יותר. חשוב לדעת כי טריות המזון אינה תלויה רק בתאריך הקניה אלא גם איך שמרנו עליו ואיך הוא נשמר בחנות במחסן או במדף. גם תבלינים עלינו לשמור בימים החמים במקום קריר מחשש לנגיעות חרקים. בתקופת הקיץ עלינו להישמר ולהיזהר יותר בירק עלים כגון כוסברה, פטרוזיליה וכד' ולהקפיד לקנות מגידולים מיוחדים שנבדקו בקפדנות והם ללא חשש חרקים. לדוגמה, ניקח כרובית / כרוב שגדלים ללא פיקוח ונסגור בתוך שקית ניילון ונניח בשמש, תוך עשר דקות נמצא מלא חרקים מסתובבים על השקית שהחום הכבד גרם להם לצאת החוצה.

בקרבת חום ואפילו סתם כך בבית בימים חמים מאוד, הם יכולים בקלות ובמהירות

להיגע בחרקים, עלינו לבדוק כל אריזה ע"ג מגש או נייר (עדיף בצבע לבן) ולהבחין שאין חרקים בין הקטניות, או קטניות דביקות זו בזו או כעין חוטים/קורים שנמשכים מהקטניות, יש לשמור על מוצרים אלו גם בבית במקום קריר

הבדל גדול קיים בשמירה על מזון מחשש חרקים בין ימי החורף לימי הקיץ. בימים הקרים המזון נשמר יותר בטרייתו והחרקים פחות מסתובבים סביבו, לעומת זאת בימי הקיץ החמים והמכבידים עלינו, לחרקים זו חגיגה של ממש וההשפעה ניכרת במוצרי המזון לסוגיו. הקטניות שנשמרות לאורך זמן, אפשר להאריך את חיי המדף שלהן במידה ונשמור עליהן כמו שצריך. החרקים אוהבים מאוד קטניות ומוצרי קמח (כגון אבקת מרק, וכד') ונשים לב שבימי הקיץ קצב ההתרבות שלהם גדול מימי החורף עקב החום הכבד. לכן, גם כשאנו קונים מוצרים אלו היום והם טריים למדי, במידה והם יעמדו

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עוזיאל
מומחה ברפואה טבעית

להחזיר לעור את האיזון

גישה נטורופתית והוליסטית להקלה על סבוריאה דרמטיט

גישה נטורופתית והוליסטית להקלה על סבוריאה דרמטיט:

סבוריאה דרמטיט היא דלקת עור כרונית ונפוצה, המתבטאת באדמומיות, קשקשת, גרד ותחושת צריבה. היא מופיעה בעיקר באזורים עשירים בבלוטות חלב (סבום), כגון הקרקפת, צידי האף, הגבות, מאחורי האוזניים והחזה. הגישה הטבעית וההוליסטית רואה בעור מראה למתרחש בתוך הגוף. הטיפול הטבעי בסבוריאה שואף לאזן את המערכת החיסונית, להפחית את הרמה הדלקתית, לתמוך במערכת העיכול ולהשיב את השקט והאיזון לעור.

תזונה נוגדת דלקת ואיזון פנימי

מה שאנו מכניסים לגוף משפיע ישירות על הפרשת השומן בעור ועל הרכב המיקרוביום שלו. שינוי תזונתי מהווה בסיס הכרחי לטיפול: הפחתת מזונות מעוררי דלקת: מומלץ

שמנים צמחיים נשאים: שמן חוחובה, שמן קלנדולה ושמן המפ מעניקים לחות עמוקה, נספגים בקלות ומרגיעים גירויים. שמנים אתריים ייעודיים: שמן עץ התה, שמן לבנדר וקמומיל מסייעים בחיטוי עדין ובהפחתת האדמומיות (יש להשתמש בהם כשהם מהולים בשמן נשא). גל אלווה טבעי: מעניק צינן מיידי, מקל על הגרד ומחיש את איחוי העור. הימנעות מכימיקלים קשים: מומלץ לעבור לסבונים ושמפואים טבעיים, ללא SLS, פרבנים או חומרי ריח סינתטיים שמגררים את המחסום העורי. אורח חיים, הפחתת מתח וחשיפה לשמש הטריגרים המרכזיים להתלקחות סבוריאה. תרגולי נשימה, פעילות גופנית מתונה ושינה איכותית חיוניים להרגעת מערכת העצבים.

לייעוץ טלפוני עם הד"ר
חייגו: 072-3911999

לעילוי נשמת

רבקה בת מנצור וסלימאן בן מנצור וכל משפחתם | חיים בן מעודה וסלמה רם | יואב בן סליחה | ליאור בן ויולט | אשרת בת ביבינאן | שי שבתאי בן אהובה | נעמה בת אהובה | פרידה בת אשרת | שמעון בן סינור אשרת בת סנאי | דוד חי בר איטו | מויל בת איטו | גרציה חיה בת אסתר | מרים בת אסתר | ינאל בן וולה ור עטיה | משה בן סאלם והלל

לפרי בטן - זרע בר קיימא
תהילה ליאת בת אורית | דוד בן אילנה

כשהשופט הוא אבא

הסוד שהופך את אימת הדין להזדמנות של סליחה, תיקון והתחלה חדשה.

נקודה טובה וכל הבהוב של רצון פנימי לשוב אליו. תקיעת השופר הפשוטה שלנו ביום הדין הוא בכי של בן המתגעגע לאביו, והאב שבשמים שומע את הזעקה הפנימית הזו וקורע מיד את גזר הדין. זכינו כבניו של מלך שהשופט אותנו הוא זה שרוצה יותר מכל בטובתנו ובחינו, ומתוך כך אנו ניגשים למשפט ביראה עמוקה השזורה באהבה גדולה.

ועם הבנה זו שה' הוא גם המלך גם השופט וגם האב, נשתדל כמה שיותר לגרום להתמתקת הדין ביום המשפט. הסגולה העוצמתית ביותר להטות את כף המאזניים לרחמים מובאת בגמרא: "כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על כל פשעיו". בשעה שאדם מוותר על כבודו, סולח למי שפגע בו ואינו מדקדק בדין עם חברו, בית דין של מעלה נוהג עימו באותה מידה: אינם מדקדקים בחטאיו, והדין נהפך מיד לרחמים.

נוהר מכעס והקפדה בראש השנה שהוא שורש לכל ימות השנה. ננהג בסבר פנים יפות לכל אדם, נרבה בצדקה ותפילה שמעבירים את רוע הגזרה ונפתח שערי שמים לרחמים ולשנה של נחת ושלום.

ובוודאי דמעות בזמן תקיעת שופר ובתפילת הלחש הם עת רצון שאין למעלה ממנה. בכי הנובע מתוך שברון לב אמיתי וגעגוע להתקרב לאבינו בשמיים מטהר את מידותינו וקורע כל גזר דין קשה. נזכה השנה הזו תשפ"ז שיום המשפט הקרב יפתח עבור כולנו דלת חדשה לימים טובים מלאים שמחה והתרוממות ורצון לקרבת אלוקים.

שנה טובה ומתוקה.

המשפט, מבטו מופנה אל החוק היבש, אל שמירת הסדר ואל טובת הממלכה. נתיניו הניצבים לפניו נמדדים על פי מעשיהם בלבד, אין מקום לרגש אישי, לחמלה עיוורת או להבנת חולשותיו של הפרט. עבריין שפגע בחוקי המלך נושא בעונשו למען יראו וייראו, ללא קשר לזהותו או סיבות חייו. המרחק בין כס המלכות לבין הנתין הוא כתהום שאינה ניתנת לגישור. אך כשאנו עומדים לפני הקב"ה בראש

השנה, התמונה מתהפכת מן היסוד. אנו עומדים לפני מי שהוא בבחינת "אבינו מלכנו" מלך שהוא קודם כל אב. כאשר אב שופט את בנו, נקודת המוצא שלו לא מגיעה מתוך רצון להעניש או להפגין עליונות, אלא מתוך רצון להציל, לרומם ולקרב. האב רואה לא רק את המעשה הגלוי או את הכישלון הזמני של בנו, אלא את שורש הנשמה שלו, את הכוונות הנסתרות שעומדות מאחורי מעשיו, את המאבק הפנימי ואת הכאב שהוביל לנפילה. הוא אינו מביט בבנו כגורם זר המפר את החוק, אלא כחלק מעצמו ובשרו. לכן, גם בשעה שמידת הדין מתוחה, תמיד מקדימים הרחמים ומתערבים בתוך הדין עצמו. המלך מחפש כל סגוריה, כל

באחד מימי ראשון, במהלך חלוקת הדולרים המפורסמת של הרבי מלובביץ' בה עמדו אלפי אנשים בתור שעות ארוכות כדי לקבל ברכה ודולר לצדקה, עמדה אישה קשישה שהביטה ברבי בפליאה. הרבי, שכבר עמד על רגליו שעות רבות ברציפות ללא מנוחה, חילק שטר אחר שטר עם חיוך ומאור פנים לכל אדם, מראשי ממשלות ועד ילדים קטנים. כשהגיע תורה של האישה, היא לא יכלה להתאפק ושאלה בידיש מתוך דאגה עמוקה: "רבי, איך יש לך את הכוח לעמוד כאן על הרגליים כל כך הרבה שעות, להקשיב לצרות של אלפי אנשים ולא להתעייף לעולם?" השיב לה הרבי בחיוך: "כשסופרים יהלומים - אף פעם לא מתעייפים. כל יהודי הוא יהלום יקר של הקדוש ברוך הוא."

עמ"י כולו ברגעים של המלכת ה' למלך, ברגעי הבנה כי הנה אנו לפני דין ומשפט על השנה שהייתה ועל השנה שתגור על כל אחד ואחת מאיתנו. אך, אנו היהלומים שכבתר, בניו של מלך ולא נשפטים רגילים, מקבלים הזדמנות לתיקון שוב ושוב עד לשינוי גזר הדין וחתימה לחיים טובים ולשלום ביום הכיפורים.

מצד אחד, אנו עומדים באימת הדין ומכריזים "היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים". מצד שני, זהו יום חג שבו אנו לובשים בגדי מועד, סועדים סעודות שמחה ונמנעים מאמירת 'סליחות' או 'ידו'.

אך זה בדיוק מהותו של יום המלכת ה' עלינו. מלכותו של הקב"ה מבטאת את היכולת לחבר את הרם והנשגב ביותר עם הנמוך והנשבר. כאשר אנו ממליכים את ה', אנו מכריזים את אבינו אב הרחמן למלך רם שישכון בתוך עולמו.

כאשר מלך בשר ודם יושב על כס

יש כתובת לכל שאלה

המומחים של "תהילה לדוד" מזמינים אתכם לשיחת ייעוץ והכוונה אישית

התקשרו עכשיו: 072-3911999

כי ביום הזה יכפר עליכם

סגולות סביב היום הקדוש

סגולות ליום הכיפורים מיועדות לעורר רחמי שמיים, לכפר על עוונות ולזכות בפתקא טבא (חתימה טובה):

ערב יום הכיפורים

מנהג כפרות: עריכת כפרות בערב החג על תרנגול, דג או כסף לצדקה, כדי לפדות את הנפש ולעורר רחמים.

בקשת מחילה: חובה לבקש סליחה מחברים, בני משפחה ומכל אדם שפגענו בו. יום הכיפורים אינו מכפר על עבירות שבין אדם לחברו עד שירצה את חברו.

מצוות האכילה: אכילה ושתייה מרובות בערב החג. חז"ל קבעו שכל האוכל והשותה בתשיעי בתשרי, נחשב לו כאילו התענה תשיעי ועשירי.

טבילה במקווה: גברים נוהגים לטבול במקווה בערב החג כדי להיטהר ולהיכנס ליום הקדוש בקדושה.

ברכת הבנים: האבות מברכים את ילדיהם לפני ההליכה לבית הכנסת בברכת כוהנים ובדמעות, דבר המסוגל לפתיחת

שערי שמיים עבורם. במהלך יום הכיפורים לבישת בגדי לבן: נוהגים ללבוש בגדים לבנים (ונקיים מתכשיטים יקרים) כדי להידמות למלאכי השרת וכסמל לטהרה מחטאים.

עמידה בתפילת נעילה: להתאמץ לעמוד לאורך כל תפילת נעילה. זוהי שעת חתימת הדין, וכל שנייה בה מסוגלת לישועה ולשינוי הגזירה.

בכי בדמעות: בכי ותשובה מעומק הלב במהלך התפילות, ובמיוחד בעת אמירת ה"וידוי", מסוגלים לקרוע את רוע הגזירה ולמחוק חטאים.

מוצאי יום הכיפורים

ברכת הלבנה: אמירת ברכת הלבנה במוצאי החג בשמחה ובבגדי החג, כסימן להתחדשות.

תחילת בניית הסוכה: להתחיל בבניית הסוכה או לפחות לדבר עליה מיד במוצאי החג, כדי לצאת ממצווה (צום) ישר אל מצווה אחרת (סוכה).

הכוח להתחיל מחדש

העבר משפיע, אבל הוא לא חייב לקבוע את העתיד.

ימים גדולים אלו הם ימי רחמים וסליחות, ימי תשובה. זהו זמן להתבוננות ולעריכת חשבון נפש אישי לא רק של מבוגרים, אלא גם הזדמנות חינוכית ורוחנית להנחיל לילדים את יסוד התשובה.

לשוב בתשובה אין הכוונה דווקא על חטאים גדולים, אלא אנו למדים, כי מה שהיה לא חייב להיות מה שיהיה, אלא ניתנת לנו ההזדמנות לעצור, להתבונן בתוכנו פנימה ולומר לעצמנו: אני יכול להשתנות, אני יכול להתקדם, מחר אהיה טוב יותר ממה שהייתי אתמול.

עלינו ללמד את הילד, כי יש לו כוח ואפשרות להשתנות. אם אתמול כעסתי - היום אני יכול לשלוט בכעס. אם עד עכשיו הייתי עצלן - מעתה אני יכול להזדרז. אם היום התפילה שלי הייתה חלשה - מחר אני יכול להתרכז ולכוון יותר. אם נכשלתי - הכישלון אינו הזהות שלי, הוא רק מקום שממנו אני יכול להתחיל מחדש.

זהו אחד היסודות הגדולים שעל ההורים להנחיל לילדים כל השנה, וראש השנה הוא מקור השראה לכך: אל תאמין שההרגלים שלך חזקים ממך, אל תאמין שאתה תקוע! יש כיום בעולם תפיסה כללית שאומרת: הוא מתנהג ככה בגלל מה שעבר. יש לו חסמים, יש לו טראומות, זו הסביבה שלו, אלו משקעי הילדות שמנהלים אותו... ודאי כי העבר משליך על ההווה של האדם, וודאי שיש מצבים שדורשים טיפול, אבל אסור שהתודעה הזו תהפוך את האדם לאסיר של העבר שלו.

ראש השנה מזכיר לנו: לעולם אין האדם אסיר של ימי ילדותו! לעולם אין הוא שבו בהרגליו! לעולם אין הוא משועבד לאופיו ולתכונותיו! תמיד אפשר להשתנות, לתקן ולשפר! ונמחיש זאת בסיפור: פנה אלי בחור צעיר וסיפר לי, כשהוא מיואש מעצמו: המטפל הרגשי שביקרתי אצלו אמר לי חד משמעית: בשל כל מה שחווית בילדותך, אתה חייב לעבור טיפול עומק מתמשך, ולא - באיזשהו שלב בחיים כל משקעי העבר שלך יתפרצו ויציפו אותך! מה עלי לעשות? אמרתי לו: יהודי מאמין יודע ומכיר את הזכות לשוב בתשובה! הקב"ה נותן לנו כוחות עצומים לקום, לשנות, לתקן ולהתחיל מחדש, מבלי להפוך ל"אסיר של העבר" ומבלי להיגרר אחר הגדרות פסיכולוגיות שונות. ודאי שיש חוויות ויש משקעים שדורשים טיפול ועיבוד מחדש, אך אל לנו לאפשר להם להאפיל על הבחירה החופשית ועל כוחו האמיתי של הרצון שלנו.

זה בדיוק מה שעלינו לומר לעצמנו וגם לילדינו: אתה לא חייב להישאר מי ומה שהיית. יש בך הכוח להשתנות! יש לך ההזדמנות לפתוח דף חדש בחיים!

חוויה בלתי נשכחת ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת

29.11-3.12 5 ימים של ארוח במלון 4 כוכבים ★★★★★

ביקור בציון רבי מנחם מנדל מרמיונב זצ"ל
רבי אלימלך מלז'ענסק
החזנה מלובלין
סיור ברובע העתיק
שופינו בפריימרק ואטרקציות בזקפונה

מחיר מיוחד למהירי החלטה

לפרטים: 072-3912999

ליז'ענסק
וזקופנה

לנשים ונערות במסע לנשמה

“אמרו ישראל לפני הקב”ה:
ריבוננו של עולם, רוצים אנו
ליגע בתורה יומם ולילה,
אבל אין לנו פנאי.
אמר להם הקדוש ברוך הוא:
קיימו מצות תפילין,
ומעלה אני עליכם כאילו
אתם יגעים בתורה
יומם ולילה”

*מדרש תהילים שוחר טוב, מזמור א' סימן ח'

יהודים יקרים, בואו נתאחד ונדאג לחיילנו
היקרים שמתחזקים ומבקשים תפילין
בתרומתכם נוכל להעניק להם תפילין שילוו
אותם בכל יום, בבסיס ובשטח.

יש לך תפילין ללא שימוש?
מחליף את התפילין הישנות שלך לחדשות?
תן להן להמשיך הלאה.

אנחנו, בארגון תהילה לדוד, בודקים את
התפילין משפצים ומעבירים לחיילים
שמחכים.

**יחד נוסיף עוד זכויות ונעטוף את
חיילינו באהבה!**

כל תרומה תתקבל בברכה.

**תנו להם
כוח
לנצח!**

072-3911999

**מתקשרים
ותורמים עכשיו!**

אבא, התגעגתי

הקב"ה הוא אבא שלנו, שמחכה שנשוב אליו.

יש משהו מיוחד בראש השנה. אנחנו עומדות לפני בורא עולם, מבקשות סליחה, מקבלות על עצמנו קבלות, רוצות להיות טובות יותר. אבל לפעמים, בלי לשים לב, אנחנו חוזרות אליו מתוך פחד. פחד שלא עשינו מספיק. פחד שטעינו. פחד ממה שיהיה. ואולי השנה אפשר לחזור אחרת. לחזור מאהבה. לא כי אני מפחדת מבורא עולם - אלא כי אני מתגעגעת אליו. כי תשובה היא לא רק להתרחק ממה שלא טוב.

תשובה היא פשוט לשוב הביתה. חז"ל מלמדים אותנו שגדולה תשובה מאהבה, עד שזדונות נעשים לו כזכויות.

תחשבי איזו אהבה יש במשפט הזה. הקב"ה לא רק אומר לנו: "אני מוכן לסלוח לך". הוא אומר: גם מהמקומות שבהם נפלת, אני יכול להצמיח אותך. כאישה, כאמא, כרעה - כמה פעמים אנחנו שופטות את עצמנו על מה שלא עשינו נכון? על מילה שאמרנו. על תפילה שפספסנו. על רגע שלא הייתה לנו בו מספיק סבלנות. אבל אבא שבשמיים לא מחכה שנגיע אליו מושלמות. הוא מחכה שנגיע אוהבות. שנאמר לו: אבא, אני רוצה להיות קרובה אליך. לא מפני שאני מפחדת ממך, אלא מפני שטוב לי לידך. אולי זו הקבלה הכי גדולה שאפשר לקבל בראש השנה: לעבוד את ה' קצת פחות מתוך לחץ - וקצת יותר מתוך אהבה. להדליק נרות מאהבה. לברך מאהבה. להתפלל מאהבה. לחבק את הילדים מאהבה. ולזכור שגם כשנפלנו - אנחנו עדיין הבנות שלו. בראש השנה אנחנו ממליכות את הקב"ה. אבל מלך מלכי המלכים הוא גם אבא. ואבא לא מחכה שתפחדי לחזור הביתה. הוא מחכה שתפתחי את הדלת. השנה אני לא רוצה רק לבקש: "אבא, תסלח לי." אני רוצה לומר: "אבא, התגעגתי. אני רוצה להיות קרובה אליך יותר." כי לפעמים התשובה הכי גדולה מתחילה בכלל מאהבה...

אבא, אתה יודע מה עובר עלי?

שיחה מהלב חשפו סוד שהילד פחד לספר במשך זמן רב

אני רוצה לספר כאן סיפור שזעזע אותי: זה קרה לא מזמן. ילד אחד, כמה חודשים אחרי גיל בר מצווה, התחיל פתאום להתחצץ. עד אז, במשך כל השנים, הילד - נקרא לו נועם, לצורך העניין - היה ילד טוב. ילד מדהים. אף פעם לא היו איתו בעיות של חוצפה. ופתאום, החוצפה הרקיעה שחקים, הוא אמר מילים מאד לא יפות, וכל ההתנהגות שלו השתנתה. שאלתי את ההורים: "איך אתם מתמודדים?" והם אמרו: "דיברנו איתו שוב ושוב, אבל לא היה שום שיפור. הבטחנו פרסים, עשינו מבצעים, ושום דבר לא עזר. עכשיו אנחנו בשלב של עונשים, כל פעם העונש חמור יותר. אבל גם זה לא עוזר. אנחנו כבר באמת לא יודעים מה לעשות". אמרתי להם: "תנסו להגיע לשורש - להבין מה מפריע לו. כדאי לכם לנסות את הגישה, שאין ילד חוצפן - יש ילד שמתחצץ. אולי בגלל לחץ ומצוקה או חרדה. הבה שלכם היה תמיד ילד טוב ועדין, ולא סביר שיהפוך בפתאומיות לחצוף גדול. כנראה, משהו מפריע לו, וחשוב שתנסו לברר מה זה". הצעתי לאבא, שיצא עם הילד לטיול קצר, שישב איתו בפארק ויאכלו גלידה ביחד, ותוך כדי כך ישוחחו.

האבא באמת יישם את העצה. עבר זמן עד שנועם נפתח והתחיל לדבר, אבל אחרי שהוא התחיל - הדברים פרצו ממנו כמו צונאמי. הוא סיפר, שאחד הילדים בבית הספר מריץ לו על בסיס כמעט יומיומי. ואותו ילד גם מאיים עליו, שאם הוא יספר למורה או להורים שלו, הוא "חטוף" מכות עוד הרבה יותר חזקות. נועם היה שרוי במצוקה נפשית קשה. הוא פחד ללכת לבית ספר, ולא העז לספר לאף אחד בגלל האיומים של אותו ילד אלים. האבא פנה אל המורה ואל המנהל, והעניין טופל מיד בתקיפות רבה. הילד המך עבר לבית ספר אחר, והחוצפה נעלמה כלא היתה. נועם חזר להיות ילד טוב ועדין, חייכן ושמח. דרך אגב, האבא אמר לי, "קשה להאמין, הרב חזיזה, אבל יש לי בן כמעט בן ארבע עשרה, וזאת הפעם הראשונה שיצאתי איתו לבד לפנק אותו קצת ולשוחח איתו". ואולי יש כאן סוג של "צלצול התרעה" שצריך להעיר חלק מאיתנו...

חכמת התורה באולם המשפט

במר ליכו פנה אל הרב הענקין זצ"ל, הציג את הצוואה ותינה את מצבו בפניו. יעץ לו הרב שיערער על הצוואה לבית המשפט, ויבטח בה' ובעזרתו הוא ייוושע.

וכך נפגשו שני הצדדים בבית המשפט. "מה עוד יש לכם לטעון?" שאל השופט את עורך הדין של הבן, אשר הונחה בעצת הרב הענקין. עורך הדין השיב: "אכן מרשי, הבן הבכור, זכאי רק לחמישים דולר ושאר היורשים לכל שאר הכסף, אולם בתחילת הצוואה נכתב שהכסף יחולק רק בעוד מאה ועשרים שנה: 'הנני מצווה שלאחר מאה ועשרים שנה יחולק כספי', ועל כן לפי צו הירושה, לא מרשי ולא שאר היורשים יכולים לקבל עכשיו את כספי הירושה." "מה אתה סח?" זינק עורך הדין של האיש. מה שכתב בצוואה מאה ועשרים שנה, זהו ביטוי יהודי נפוץ לפטירה, וכיון שכבר נפטר ניתן לחלק עתה את הירושה.

"סליחה", ענה לו עורך הדין של הבן, "יש בידי צוואה ברורה שכתוב שם שרק לאחר מאה ועשרים שנה תקבלו את הירושה, ומה שכתוב זה מה שקובע." נטל השופט את הצוואה, הביט בה ואמר: "אכן זהו המצב לאשורו. אם כן, כדאי לכם להגיע לפשרה, באם אינכם מעוניינים להמתין לעוד מאה ועשרים שנה."

וכך בלית ברירה, הוצרכו האשה וילדיה להגיע לפשרה של חלוקת הירושה בשווה בין הבנים. רואים אנו מסיפור זה שמובא בספר נפלאותיך אשיחה על חכמתם של גדולי ישראל מכח התורה.

חשובים יותר". כך הסיתה את בעלה מידי יום, ואף שכנעה אותו לכתוב צוואה.

בהתייעצות עם עורך דינה, נאמר לאישה שכדי שהבן לא יוכל לטעון שאביו לא היה צלול בדעתו, לא להשמיט את שם הבן מתוך הצוואה, אלא לכתוב גם אותו ולציין שהסכום המיועד עבורו הוא סך חמישים דולר בלבד, וכך היה. ימים ספורים חלפו, והאב הלך

לעולמו. בנו הבכור קיבל עוד בימי השבעה מכתב מעורך הדין של האשה, המבשר שהנפטר הוריש לו חמישים דולר, בצירוף העתק מהצוואה. מיד הבין הבן מדוע נמנעה כניסתו למיטת חוליו של אביו ומי עולל לא זאת.

אחד מחכמי אמריקה, הרב הענקין זצ"ל, פיקח עצום היה. עצותיו היו לשם דבר, והושיעו יהודים רבים, וכמובא בספור הבא:

מעשה בזוג צעיר, אשר לאחר שנים אחדות מזמן נישואיהם, הלכה האשה לבית עולמה, כאשר היא משאירה אחריה בעל דומע וילד קטן.

האב נישא בשנית, אך אליה וקוץ בה, התברר שהאשה החדשה, אינה מעוניינת שהבן יגור עמם. לרוע מזלו של הילד, הצליחה האשה במשימתה, והילד המסכן הועבר מן הבית לפנימייה, שם בקושי ראה את אביו. עברו השנים, והנער גדל והפך לאיש. אביו, אשר אהבו, היה מבקרו מפרק לפרק. כאב לאבא מצבו של ילדו, אולם הבין הוא היטב שאין ברירה בידו.

יום אחד חלה האב לפתע, ואושפז. נדמה היה שמחלתו תכריע אותו. כאן החלה שוב אשתו לדאוג שמא בנו הבכור מהאם הראשונה, ייהנה מהירושה. ולכן החליטה למנוע את שותפות הבן בירושה בכל מחיר.

ניגשה האשה לאחראית המחלקה בבית החולים ואמרה לה, יש כאן אדם אשר מטריד את בעלי, אם הוא יראה אותו מצבו רק עלול להחמיר. אנא שמרי שאיש זה לא ייכנס לחדרו של בעלי, ודחפה בידיה כמה שטרות. מידי יום, הגיע הבן לבקר את אביו החולה, אלא שהאחות מנעה בעדו ולא נתנה לו להיכנס לחדר אביו.

כעבור זמן שהבן לא הגיע לבקר את אביו, אמרה האשה לבעלה: "מדוע לא אכפת לבנך ממך? כבר שבועיים אתה בבית החולים, והודעתי לו שיבוא לבקר אותך, אבל כנראה שיש לו דברים

כותרים דרך חדש לקראת הלנה במדלף!

מעמד קדוש להסרת חסימות וקללות

בראשות המקובל הרב יוסף בן שמואל שליט"א

התרת נדרים וקללות | פדיון נפש

והסרת עין הרע בעופרת

לפרטים ומסירת שמות חייגו

072-3911999

הידעת? בטבע

לג'ירפה יש 7 חוליות
צוואר, בדיוק כמו
לבני אדם!

הידעת? על הדבש

דבש הוא המזון היחיד
שלא מתקלקל!
נמצאו צנצנות דבש בנות
אלפי שנים שהיו עדיין
טובות לאכילה.

הידעת? בהיסטוריה

הפירמידה הגדולה בגיזה
נבנתה לפני יותר מ-
4,500 שנה!

מצא 10 ההבדלים

הגזירה שהופרה

פרק ט'

כתבה וציירה: רחלי דוד

תקציר הפרק הקודם:

הגביר רוצה ששמעלה יהיה חבר של בנו, בבית הרב יש אסיפה דחופה לעסקני העיירה.

"אלו המעות חליפתך, תמורתך, כפרתך.
אלו המעות ינתנו לתרומה
למקווה בהר חברון.
ותיכנס אתה לחיים
טובים ולשלום."

המקווה בהר חברון
בבניה

פדיון כפרות

השנה כולנו מעבירים את כספי פדיון הכפרות
לבניית המקווה בהר חברון סמוך למערת המכפלה

חייגו: 072-3911999